

ligger under Minimumsbeløbet, og Udvalgets Mindretal stiller sig da saaledes, at det først sammen med det øvrige Udvalg er med til at forhøje det i Lovforslaget foreslaaede Minimumsbeløb, men derefter vil det være nødvendigt at nedsætte det og, i Henhold til Ændringerne til § 6, absolut nødvendigt atter at forhøje det ved Hjælpekasserne og lade det udbetale gennem den samme Kasse, hvis Beregninger man først har sat op og derefter skaaret ned, hvorefter man atter har sørget for et Tillæg. Det er dog virkelig kun at gøre det hele i høj Grad vanskeliggere, uden at nogen nyttig Handling iværksættes ved hele denne Række af Bestemmelser.

Der er en Forskel paa de to Bestemmelser, som foreslaas af Mindretallet. Det under Nr. 3 stillede Ændringsforslag har til Hensigt at sige noget, som ingen kan have noget imod siges: At naar Beløbet naar over en vis Størrelse, kan det være rimeligt, at Statens Understøttelse noget formindskes. Det er formodentlig ogsaa derfor, forskellige Medlemmer af Flertallet har stillet sig mere velvilligt overfor dette Ændringsforslag end overfor det følgende. Men det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen), som er Ordfører for Venstre, nævnte i Dag et Eksempel paa, hvad det var, han ønskede at imødegaa, et Eksempel, som ikke kom frem under Forhandlingerne i Udvalget, og som synes mig at bevise, at der er en Fare ved dette Ændringsforslag, som det ærede Medlem dog ikke kan have ønsket skulde være der, nemlig at Ændringsforslaget — saaledes som det ærede Medlem fra Ruds Vedby forklarede det — kunde komme til at virke i Retning af at gøre det ønskeligt for Arbejderen at opgive sit Arbejde. Det er jo netop hos disse ærede Medlemmer saavel som hos andre ærede Medlemmer af dette Ting et Ønske, at Loven ikke paa nogen Maade skal tilskynde Arbejderen til at være arbejdsløs fremfor at søge Arbejde. Det ærede Medlem siger, at hvis en Hustru og en Mand begge søger Arbejde, og Hustruen ved sit Arbejde tjener 20 Kr. om Ugen, og Manden forbliver arbejdsløs og faar en Arbejdsløshedsunderstøttelse paa 24 Kr., faar de altsaa tilsammen 44 Kr. om Ugen. Nu skærer denne store Fortjeneste af 44 Kr. om Ugen det ærede Medlem i Øjnene, og han vilde have den nedskrevet derved, at Statens Understøttelse formindskedes. Hvis den Bestemmelse, som det ærede Medlem ønsker gennemført, vedtages, er der to Maader, hvor-

paa Familien kan komme ned til det Minimum, som er nævnt i Lovforslaget. Den ene Maade er den, at man finder sig i, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen formindskes, og den anden er den, at Hustruen undlader at søge den Arbejdsfortjeneste af 20 Kr., som hun hidtil har haft, og nøjes med nogle færre Dages Arbejde og f. Eks. kun tilvejebringer det halve af Fortjenesten. Saa er Familiens Fortjeneste under Minimum, og saa har hun til Gengæld nogle Dage tilovers, i hvilke hun kan virke i sit Hjem. Bestemmelserne vilde altsaa have virket ganske det modsatte af, hvad man ellers ønsker: at holde Arbejdsløsheden vedlige.

Men overhovedet vil den Bestemmelse, saaledes som jeg allerede har fremhævet, være overordentlig vanskelig at gennemføre, naar man da ikke, hvad jo ingen ønsker, skal gøre det saa besværligt at udregne Understøttelserne og forsinke Arbejdet med Udbetalingen i den Grad, at Kasserne bryder sammen under de Vanskeligheder, der lægges paa dem. Den Fortjeneste, som en Familie kan have, behøver heller ikke at bestaa i Indtægt fra to Sider, saaledes som det ærede Medlem fra Ruds Vedby's Eksempel gik ud paa; den kan ogsaa bestaa i Mandens Fortjeneste ved nogle Dages Arbejde plus Understøttelse, og nu har alle Lovgivningens Bestræbelser hidtil søgt at give Arbejderen Lyst til at søge Arbejde nogle Dage om Ugen, naar Arbejdet tilbydes ham, og at ordne Understøttelsesforholdene saaledes, at de tilskynder ham dertil, men det ærede Medlems Ændringsforslag vil netop kunne bevirke, at Arbejderen undlader at tage nogle Dages højt betalte Arbejde, fordi han alligevel paa anden Maade bliver skaaret ned. En Række Undersøgelser og Kontrol med den enkelte Arbejders Forhold vil desuden blive nødvendig. Efter min Mening svarer Ændringsforslaget, i alt Fald i den foreliggende Form, hverken til, hvad Medlemmerne ønsker at pointere, eller til det, som det er ønskeligt for alle at opnaa. Men, som sagt, der er i Ændringsforslaget udtalt noget, som ingen kan have noget imod, at der søges en Løsning af, og jeg skal gerne medvirke til, at det bliver muligt at finde en Løsning af Problemet. Efter min Mening er det altsaa ikke løst ved Ændringsforslag Nr. 3.

I Anledning af Ændringsforslag Nr. 4, som det ærede Medlem fra Ruds Vedby var Hovedordfører for, udviklede det ærede Medlem, hvor nødvendigt dette Ændringsforslag var, men det er meget karakteri-